

Zf
4402

(4)

4
Zf 4405

Θεός, Θεός!
Μῦσα λιτησίη,
Musa Votiva

in Onomasteriorum felicem regressum

V I R I

Plurimum Reverendi, Magnifici, Amplissimi

Dni. J A C O B I

V V E L L E R I,

SS. Theologiae Doctoris Eminen-

tissimi, Illustrissimo Electori Saxoniae à Concionibus au-

licis Primariis & Confessionibus, nec non Supremi, quod

Dresdae est, Synedrii Consiliarii excellen-

tissimi,

Consecrata

Ab Admiratoribus devotis;

Ipso Festo JACOBI,

puta d. 8. Calend. Augusti, Anno Epochae Dionysianae

1. 6. 53.

L I P S I A E,

Typis JOHANNIS BAUERI.

FELICITER!

Jacobus VVellerus, Sacrosanctæ Theologiæ Do-
ctor.

ἀναγεγραμμένως:

*ἀνϞ.

*Acos, Vires, Bule Logi, Ohe elevat Cor, Canos
sat decorat.

*Heidfeld.
Sphing. c. 34.
de medic.
p. m. 1124.

Idus nitebat inter astra fulgidum
Sodalis arte cœlitum * Æsculapius
Olim suâ & Podalirius, Chiron, pares,
JACOBE, quæ virtus perambulet Tua
OHE! LOGI BULE Sacri, VIRES, ACOS,
Sidera (placent majora si minoribus
conferre) COR, CANOSq; Saxonis SAT &

quod DECORAT, ELEVATq;ve Sanctis motibus.

Non livor auferet malus quicquam Tibi
negando, terreat vel orcius furor.

*Euseb. l. 2.
c. 23. & Dres-
ser. millen.
s. p. m. 36. 37.

Tu fulminas * Justiq;ve Jacobi æmulus,
alter lapillos personasq;ve svaviter.
Sic Nomen usque rebus arduum Tuum,
Jacobus audis veritate & arbitrâ.
Volucris haut. fati caput tardent Tuum
alæq;ve, pallor aut solum Nomen terant!

*Horat. Epo-
don. l. oda 5.

*Priusq;ve cœlum fidet inferius mari:
Vires quid enervet Tuas quàm maximas!

Hæc paucula

*Reverendiss. V. Magnificent. debita gratula-
tionis ergò offert*

M. Christianus Engell/P. & Su-
perintend. Chemnicensis.

Ὡς ἀπ' Οὐλύμπιοι, ΚΛΕΟΣ, ῥοδοδάκτυλῳ ἠὼς
Οὐνόματ' ἀγνώϊο φέρων παλινόσιμον ἡμᾶς.
Μῆσαι Οὐμπιάδες Ἰερόν γέν' ἀγὲν εὐόντων.
κέκλυτε νῦν ῥήμασι θεοβλυέεσι λέγασαι.
Ὡχί σέβας φωτὸς ληθαίω ἦσι μαργανθέν.

ἀλπνί.

ἀλπνίσοιο σκότω, θανάτῃ μὴ θυμοραΐς
 μὴ φθόνῳ ὀξυδακῆς ἀτρώτῳ ἀλκίκαλῶπτη.
 Πνεῦμα γὰρ ἀγνοῦσῆς τοῖ, Πότνιε, ῥῆμα φυτεύει
 θεῖον, ἀφ' αὐτοῦ ζαδῆς διδαχῆς διδάσκειν.
 Ἀψευδέσι λόγοις, καὶ σύμβολα χρήσει σεμνῇ
 τέτῃ, λαλεῖς σιβαρῶς, καὶ ἔμπεδα πάντα φύλασας.
 Τένεκεν ἀγεύπνων καμάτων πολυάνθεμον ὀρθῶς
 Νυνὶ λάβησι χαρᾶν, κραδίης μελεδήμον ὄρμη
 θεωπεσίη θεόθεν δέχ', ἄνερ πανυπέροχε, δῶρα
 Πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, μὲν ὁ Φαυσίβροτον ἠδέ.
 ΣΑΞΟΝΟΣ ὄμμα καλῶς, ὡς, Πότνιε, χεύμασιν ἄρδεν
 ἀεναίοις, πολιοκροῦσθαι λυκάβαντας ἐνίσπειν
 διαθεῖς πρὸς γνῶσιν ἄγει, πανακῆρατον ὄρη,
 Ἡὲ σὲ καρποφόροις παρηγορήσιν ἰάνειν,
 αἰὲν ἐριφενέτην καὶ ἠπιόδωρον Ἄνακτα
 ἀθερίῃς ἔηλθ' ἠθμαλοῖς ἰκετεύμασι βωστῶ!

Me non arcitenens Deus tuetur
 Peneiâ, labefactus ipse, lauro
 Cujus, sed sterilis seqvendo, amore,
 Nec jam pallida proluit caballi
 Pirene calamum citi fluento,
 Quid Novensilium truces in unum
 Me vultusqve? jecur quid increpantem
 horridis Heliconâ porrò flabris?
 inquit ipse, cave: cave. Parata
 Spiro cornua Mævio Tibiqve
 Asper, bellua vi velut petita
 & Rhamnusus arguendo Censor
 Culpa quæ mea sit (malum) nec addit,
 alta non petii nec alta donet,
 Nam parcâ melius fruor re inaudax.
 Multa nec rogo: sæpè nam moventes
 votis multaq; negliguntq; multa.
 Qui vultus rigidi repens at ortus?
 Fata sunt *Stoaces putantq;, figit
 Temporis *Themis, atqve fascium, æqua
 Sic *Clepsydra jubet: vetat diuq;
 quod Te, quærere, sistat, irretortum
 robur, Legibus & soluta fors sit.

) 2 (

*Stoici apud
 Athen. per
 contemptum
 sic dicuntur.
 *P. Syr 9: Lex
 est temporis
 necessitas.

*Hesychius:
 ἀνάγκη, ἡ
 δικανικὴ

Μο- κλέψυδρα.

Monent me Tua, Vir verende Seclis
 annosis benefacta comtiori
 pol plectro socienda: Sed mihi hæc vis
 non est. At maneant sepulta longâ
 nocte (turpe) carent sacro quia Ore
 Vatis, Pegaseo liquore loti.
 Paullum distat ab impetu propinquæ
 Ne corrupta necis latente virtus,
 Ne crescō careat, precor, lapillo
 Lux notanda sacro metroqve thure,
 dignum sola vetans mori Thalia
 Virum laude jocis piis celebra,
 quæ tigres comitesq; ducis altas
 Sylvas & numero dica ampliori
 Patris Theosophiæ decusq; Nomen,
 & reple facili mihi furore
 quæ & gaudente magis peti negabas.

T H A L I A.

*S*it mihi fas tandem, Vir fulgentissime nostri,
 quem, secli, sibi SAXO Pater, quæ regia Dresda
 Turritum tollit caput, & rutila astra fatigat
 Plus cædens fulgore suo, radiansq; rubore,
 servat, & occultis adhibet primordia rebus;
 Non nisi curvatis & supplice flectere palmâ
 poplitibus, gressuq; sacro Tibi ferre salutem.
 Non Te mirari subeat miramine mirô
 ancipite spariat res vel conamine sensus
 aut stomacho apponat vires, justumq; furorem
 menti addat lateri gladiumq; accommodet audax
 præcipiti labens cæco & temeraria cursu.
 Quos olim rapuit veri quos error adegit
 Fictilibus divi cæleste adscribere Numen,
 Herentesvè Deo diduxit imagine falsâ
 Tartareus præses Stygii ferus arbiter orci
 Hos ego in hæfuro similis prædamq; sequenti
 ut canis in vacuo leporem cum flexilis arvo
 vidit & hic prædam pedibus petit ille salutem,
 insequor extenso stringo & vestigia rostro.
 Seu jubet ingenii furor, aut me purpura fulgens

atq; astris cognatus honos, tremuliq; Susurrus
pectoris & duplicata manus corrumpit hiantem,
Hac me cura tenet: nimis & pertaduit olim
Sollicitare Deum precibus per vota precari.
Talis mane novô, jam decedentibus astris
horrendos repeto errores, tua turpo premendo
Ostia jamq; domus sacrataq; limina tecti.
Talis ab Eoo crissantia Nomina Magna,
queis pietate nihil majus, generosius atq;
Svavius aut, Nomen (quod cælum prosperet) ultro
& decore & virtute minus concedat & omne,
Excipere, elogiis certantia verba profari
audet, honorificâ Lucem & cumulare Camœnâ.
Herclè onus est humeris impar, presaga sacrata
Molis & ancipiti trepidat formidine vena.
Quid moror? an tua me virtus dum dia, verende
Vir fuget? aut nullam quasi dedignata recuset?
Sed quid ego hac valitura nihil? quin Numinis ausis
ante pedes, me sterno tuos, Jacobe verende,
Et dotes, Vir Magne, tuas quibus undiq; fulges
Egregiis pando numerisq; encomia laudum
Magnarum pingvi, seclis credoq; futuris
discenda & toto quantum est vebo carmine in ævo.
Nam Tua sic mandat studia in prolixa voluntas
& qua parte magis superis accedere curas
fervidius, & rutilo tellus opulescit odore
ut blandis Zephyris, durisq; silentibus actè
Flaminibus, tantumq; interstrepit aura Favoni
candida, pubescit gravidò cum fœnore surgens.
Si modò ritè memor dedimus sua justa superno
Christo, Saturnum maculosaq; monstra Deorum
cætera, lethæo persudimus atq; madore.
Haud impune quidem liceat nec talia nobis
Somnia, sacrilego pariter committere versu.
Egressus nondum primi confinia lustris
Magnificâ Vir, eras, multum gravitate Verende,
Lactea cumq; etas nutanti reperet ausu
lassâ & adhuc lingvâ tardè & pappantibus annis
semper honoratum (voluit sic Jova) putabas

infra

infractum studium, cerebri & felicitis homullos,
Quos virtus artesq; citis & fama quadrigis
celsius evectos ad longa Sedilia & altis
quæsitum meritis fastum pro jure locarat,
occultis placidò causis amplexus amore.
Incorruptus amor mansit viridante sub ævo,
dum & nascens vernare solet, flos puberis ævi,
Luxuriare novis idem cœpitq; subinde
viribus, inq; horas altos dedit ignibus ignes.
Mutati transversa fremunt, & vespere ab atrò
illicò consurgunt fortunæ turbine venti,
excutere aut sanctos restringere flatibus ignes
multis incumbunt, atq; omni Marte laborant.
Non tamen obniti contra, nec tendere tantum
sufficiunt; immota manet superatq; negantis
fulmina fortunæ Mens fortiter usq; sequendo,
quog; vocat vertamus iter (sic ora resolvit)
Sive agat in flammæ & mille sequentia tela,
aut omnes pelagiq; minas, piceasq; tenebras
cœli, succedam, nec me labor iste gravabit.
Aspera nam semper dant præpete terga volatu
& leviora adsunt, contra cui Martia virtus
atq; animi vigor indomitus socia arma ministrat.
Ceuperit urticæ vis pollicis ignea tactu
intrepido, haut molli mordacia & impete pressat
eum folia, arescunt subitò temnuntq; secandi
Spicula cæca, ruunt rapidis ludibria ventis,
quæ modò tacturis tacitas inspergere flammæ
volvebant secum, pendent sine robore cassa.
Sic quog; corrumpit mentis vis celsior ictus
fortunæ, inq; vices cogit decedere inanes.
Dixerat, & secum quæ ritè incepta paravi
perficere est animus finemq; imponere curis,
hactenus, insistensq; ad eò sub corde volutans.
Utq; idem gelidus largo fluit undiq; rivo
his super impositus studiis & creber abundat
Musarum soboli Sudor, sic ritè revolvit.
At non audaci cessit fiducia factò
horrida vel rerum facies formidine pressis

mentem,

mentem, quin animi stant fortia pectora, virtus
contraq; obijciunt sua fulmina Numine dextrò.
Hinc Witikindine a notum Tua fecerit orbi
Te virtus, crescens inibi ridentibus atq;
Solibus, hæc Jacobe Tuis monumentaq; laudum
exornat meritis, peplo & tua digna Minerva
maxima facta putat, jam jamq; interserit isti.
*Cecropidum fors tacta manu, quæ grandia doctum
Sic quoq; pangebatur benefacta, novabat honores.
Omnia qui superat Latialis sidera lingua
Hunc tu voce refers; Graium quoq; flumina fausto
alite formastiq; aliis utenda propinas.
Hic Hebræus, Arabas, Syrus & Chaldeus & omnes
Eoi populi longo ordine famina fundunt.
Hic abdunt vexata diu se dogmata Juris
divini, sibi tuta, Larum sedesq; quietas
Hic querunt, magni & poscunt solatia casus.
Unde tot exoptata Viris, multisq; petita est
votis cum gemitu, tensisq; ad sidera palmis
Hæc tua nobilitas animi, jecorisq; sagacis
dexteritas, Brunsviga tenet quos, labitur Ocre
quæ stridore suo, Vir maxime, dividit urbem.
Post ubi majori paulum properare per auras
& pulsare fores Magnatum Nomine cæpit
divitiis animosa suis & pondere virtus.
Mox insuetus amor pertractat Saxonis aulam
Huc illucq; trahit, subitoq; latentia filo
verba parare jubet, Tibi persolventia longum
Salve & cum justo vocitantia fame laudis,
Quo subeas, Vir Magne, vices oracula divum &
Rutigero Heroi pandas, quem Martia virtus
circumambit victrice comâ, quem mitis oliva
blandior ornat honos, tot maxima Sidera Rute
divite Jura Sacri doceas & Codicis ore,
Ensiferi quos ampla tenent penetrantia & aule.
Maeste istis Vir summe bonis, quæis flammeus usq;
fulges, astra inter claris lucente Smaragdus
in solio Phæbus residet mediog; deorum.

*Isaac Casaub. in Jul.
Capitol.
Marc. Anton. p. 161.

Con-

* Stat. op. 46
& Joh. Bern-
hardus in eia
interpreta-
tur peccata.

Concilio qualis. * Furias, ô maxime, perdis
Terrarum, infracto, scindens quæ noxia jure,
Arrectis stat prona Tuæ voci auribus Aula
SAXONIS, & cui prisca fides & fama perennis
eternum fecit decus, in sua Te in via pascit
Consilia Ipse HEROS, Tua fida oracula cordis
expectat cultu sublimi & tollit honore.
O si cælesti starent mihi Sangvine vena
Prestaretq; os sancta loqui quæ, Maxime, fundam
carmina? cæli fluos ludam modulamine versus.
Sed jam pone moras & tanto Numine latus
Assurge atq; pios oculos per singula volve,
Nam rerum natura Parentisq; reciprocus ordo
Molitur Tibi, Dive, novosq; accendit honores,
aurea vincla, Tuum sistens venerabile Nomen.
Ipse Parens Patriæ Romaniq; Ensiger Atlas
imperii hæc leto testatur festa fragore.
Exponit gazas latè fulgentis & auri
versat opesq; suas, quo fulgida Sardonyche ornet,
Huncce diem, albatâ & circumstat veste decorus.
Plausifico ecce Tibi fremitu, gratantibus atq;
occurrit manibus, pedibus dat Jubila & AULA,
prospera dictando permistô fata decore.
Ipsa ego purpureo cingam Tua tempora flore,
Intexens nitido viridanti a gramina sero
deq; meo demens, huic addam, Nomine, abito
Sic ait, & Serto, contentus, * LEGIS ad aures
extendens palmasq; caput cum horrore coronat.

* Corona He-
brais triplex
fuit, Corona Legis, Sacerdoti & Regni, Legis
autem corona (i.e. Sapientie studium) omnibus
fuit major, de quibus v. Buxtorff. in Com-
ment. Masoret. c. 10. p. m. 95.

Hæc παχυλῶς
Magnif. atq; admodum Reverendo
suo Patrono fovet

Tobias Engell/Philos. Studios.

F I N I S.

Pon 2f 4402, QK

ULB Halle
004 547 25X

3

Sb.

(4)

Θεός
Μῦσα
Musa

in Onomasterioru

Plurimum Reveren

Dni. J A

V V E I

SS. Theologiae

tisfimi, Illustrissimo Electo
licis Primariis & Confessio
Dresdae est, Syned

Ab Admir

Ipso Fe

puta d. 8. Calend, Aug

L I

Typis JOH

